

Oprettelse af en Musikinspektørpost. En saadan Post er oprettet forskellige andre Steder, blandt andet sidst i Norge, og der har man været udmærket veltilfreds dermed.

Forfremmelsessystemet i Hæren har jeg foreslaaet ordnet paa en lignende Maade som i Flaaden. Jeg anerkender i Princippet Berettigelsen af Valgavance-ment ved Besættelsen af de højere og mere betroede Poster, men Princippet maa, naar det skal føres ud i Livet, anvendes med stor Varsomhed, og det maa efter min Mening ordentligvis kun benyttes, naar det gælder en Mand, som i en ganske særlig Grad har udmærket sig fremfor sine Kammerater, og som derfor ogsaa nyder særlig Tillid, Anerkendelse og Anseelse blandt sine Kammerater, saavel de yngre som de ældre, eller naar det gælder Besættelse af en ganske særlig Stilling, en Stilling, til hvilken der udkræves særlige Kvalifikationer. Det er efter mit Skøn mere end tvivlsomt, om det virker til Hærens sande Gavn, naar Princippet anvendes hyppigt og derved giver Anledning til, at en Del i øvrigt dygtige og veltjente Befalingsmænd, før de opnaa Forfremmelse, ere forbigaaede af yngre Kammerater adskillige Gange. Under alle Omstændigheder er det en Kendsgerning, at man i Flaaden ikke har villet anerkende, i hvert Fald ikke antage, det af Krigsministeriet nu i en Aarrække anvendte System, og jeg synes, at det er den paagældende Ministers Fortjeneste, at han ikke har villet paatvinge Marinen dette System. Men selvfølgelig maa der være Ensartethed i saa Henseende mellem de to Værn. Nøjagtig de samme Betragtninger, som have ligget til Grund for Hærens Fremgangsmaade, gælde ogsaa Marinen. Ogsaa her maa man sikre sig, at man paa de fremskudte Poster faar saa dygtige Mænd som muligt, og jeg tror, man vil naa dette Maal, og med mindste Anledning til Misnøje — ganske undgaa Misnøje kan man naturligvis paa Grund af Forholdenes Natur ikke —, men med mindste Anledning til Misnøje ved at benytte Forfremmelsesraad. Da Marinen har beholdt sit System, og da det i Hæren benyttede faktisk har givet Aarsag til Klage, formener jeg, at det vil være begge Værn mest tjenligt, om man anvender den samme Fremgangsmaade og bygger paa samme Grundlag. Derfor foreslaar jeg, at man ogsaa for Hærens Vedkommende indfører et Forfremmelsesraad. For yderligere at forøge Ensartetheden og derved tilkændegive

Underofficererne, at man i saa vidt Omfang som muligt vil varetage ogsaa deres Interesser, har jeg foreslaaet, at der ogsaa etableres Forfremmelsesraad for Underofficerernes Vedkommende, og at Mænd af de forskellige Grader have Sæde i disse Raad.

Jeg skal saa bemærke, at jeg ved Fastsættelsen af de værnepligtige Befalingsmænd, Kornetternes Plads, har anset det for rigtigt at sætte dem paa en Plads mellem Korporal og Sergent. Med Hensyn til Betegnelsen Kornet maa jeg sige, at jeg finder den ikke ganske heldig, Fændrik vilde sikkert være mere passende og mere velklingende. Men ved at stille Kornetterne, som man indtil videre maa kalde dem, mellem Korporal og Sergent, undgaar man den Ulempe, at de unge Mænd faa Grad over faste Underofficerer, og der er al Grund til at tage Hensyn til Underofficerernes Ønske i saa Henseende. Men hvis dette imødekommes, vil det være absolut nødvendigt, at man udnævner Kornetten ved Genindkaldelser til Underløjtnant. Det vil være nødvendigt alene af den Grund, at han maa have Lov til under Fredsforhold at gøre Tjeneste i den Stilling, som man maa betro ham under Mobiliseringer, under alvorlige Forhold. Nu har man ønsket ganske at ophæve Sekondløjtnantstillingen i dens nuværende Skikkelse. Jeg for mit Vedkommende kan nu ikke anerkende Berettigelsen af de Grunde, der have motiveret dette Skridt, og som saa ofte ere komne til Orde. Jeg maa meget mere sige, at efter mit Indtryk have Sekondløjtnanterne baade i Fred og Krig i de allerfleste Tilfælde gjort endog særdeles god Tjeneste. Men Staven er vel brudt over Institutionen som saadan, og hvis man indskrænker sig til det, jeg her har foreslaaet, og man først udnævner disse Mænd ved Genindkaldelser, ville de kun komme til at forrette Løjtnantstjeneste i den korte Tid, Indkaldelsen varer, og under Mobiliseringer og slige Forhold vil der neppe blive Anledning til at beklage sig over de Ulemper, som man ellers saa ofte har fremhævet.

Endelig skal jeg for Hærens Vedkommende sige, at efter min Mening maa det tages under alvorlig Overvejelse, om der ikke i selve Organisationen og ved Uddannelsen kan tages et berettiget Hensyn til det frivillige Arbejde, der udføres til at dygtiggøre Ungdommen til Deltagelse i Landets Forsvar. Det udføres jo væsentlig i Skytteforeningerne. Forslaget aabner nogen